

Falešné společenstvo
Beren a Lúthien

Verze: 12. 2. 2023

Provedeno na TolkienConu 2023
(první verze představení provedena na TolkienConu 2016)

Seznam autorů

AK — Alžběta Kadlecová
BS — Blanka Salmonová (Fallon)
DB — Daniela Binderová
E — Eliška (Elsa)
FD — Filoména Dominová
HK — Hana Soukupová
JP — Jana Pažoutová
JaS — Jana Syrovátková (Jixipen)
JŽ — Jitka Žídková
MK — Michal Kára (Lemming)
PB — Petr Bohdan (Bóža)
VH — Viola Handlová
VM — Vilém Maršík

Giuseppe Verdi
Turlough O'Carolan

Dívčí příběh

A D Emi A D Emi A D G
 Co zmů-že že-na sa-mot-ná, ve svě-tě, jenž mu-žům pat-ří? Ač si-lou vět-ší vlád-nout zná,
 D A7 G A7 A D Emi A D Emi A
 než se-dm nol-dor-ských bra-tří. Má sí-lu ma-iar Lú-thi-en, srd-ce čis-té ja-ko sníh,
 D G D A7 G A7 B1 G Gmi
 však kdo z el-fů vi-dí víc, než lad-ný krok a dív-čí smích? Však hle, o-či pro-ni-ka-vé,
 D G D A D G D A D A7 B2 G
 tvář, jež skrý-vá ta-jem-ství, to ci-zi-nec tu v le-sích dlí, z dál-ky vo-lá jmé-no jas-né. Ti-nú-vi-el,
 Gmi D G D A D G D A D
 Ta-neč-ni-ce, já sot-va u-zřel jas tvých o-čí, srd-ce pla-ne, svět se to-čí, na vě-ky buď mou.
A D Emi A D Emi A D G
 Já pro-šel E-red Gor-go-roth i blu-diš-těm ča-rov-ných sil, by kou-zel-ný tvé mat-ky rod se,
 D A7 G A7 B3 G Gmi D G
 jak dal o-sud, s mým spo-jil. A dív-ka pa-dá, pro-kle-ta, lás-ka ran-ní
 D A D G D A G A7 C G
 pro-pas-tí, to všech-no ko-lem roz-kvé-tá, však pří-běh ješ-tě ne-kon-čí. Srd-ce svo-je
 Hmi Emi7 F#mi G A G A
 chce mu dát, on s dí-ky při-jme, dá-vá své, a el-fi dvůr je zmat-kem jat, to ne-ní pře-ce prá-vo tvé.

A D   Emi A   D   Emi A   D
 Ty, dív-ko z do-mu Thin-go-la, tys nej-krás-něj - ší prin-cez-nou, ne - lze než tě
 G   D   A7   G   A7   A D   Emi A   D
 dr-žet, řka: o-pušť du - ši smr-tel-nou. On bí-dák je a po - bu-da, co tu chce, jak
 Emi A   D   G   D   A7   G   A7   B4 G
 pro-nik sem? Ať u - ká - že se u dvo-ra, ať zpo-ví - dá se před krá-lem. Král slov moud-ře
 Gmi   D   G   D   A   D   G   D   A   D
 ne - vo - lí: Sil-ma-ril jas - ný do-nes! Tak byl sple-ten o-sud ten, jenž lás-ky svě-dec - tvím do-dnes.

(A) *Vypravěč*: Co zmůže žena samotná, ve světě, jenž mužům patří? Ač silou větší vládnout zná, než sedm noldorských bratrů.

(A) Má sílu maiar Lúthien, srdce čisté jako sních, však kdo z elfů vidí víc, než ladný krok a dívčí smích?

(B1) Však hle, oči pronikavé, tvář, jež skrývá tajemství, to cizinec tu v lesích dlí, z dálky volá jméno jasné.

(B2) *Beren*: Tinúviel, Tanečnice, já sotva užířel jas tvých očí, srdce plane, svět se točí, na věky buď mou.

(A) Já prošel Ered Gorgoroth i bludištěm čarovných sil, by kouzelný tvé matky rod se, jak dal osud, s mým spojil.

(B3) *Vypravěč*: A dívka padá, prokleta, láska raní propastí, to všechno kolem rozkvétá, však příběh ještě nekončí.

(C) Srdce svoje chce mu dát, on s díky přijme, dává své, a elfí dvůr je zmatkem jat, *Elfové*: to není přece právo tvé.

(A) Ty, dívko z domu Thingola, tys nejkrásnější princeznu, nelze než tě držet, řka: opušť duši smrtelnou.

(A) On bídák je a pobuda, co tu chce, jak pronik sem? Ať ukáže se u dvora, ať zpovídá se před králem.

(B4) *Vypravěč*: Král slov moudře nevolí: *Thingol*: Silmaril jasný dones! *Vypravěč*: Tak byl spleten osud ten, jenž lásky svědectvím dodnes.

Text: AK, Hudba: HK

Tarn Aeluin

A Ami Emi Ami C Dmi C

předehra
Je - ze - ro u - pro - střed še - di, vo - du krev zbar - vi - la na - chem a

G Ami Emi Ami Emi Ami

mě - dí v ten truch - li - vý pod - zim - ní den. Kní - že a pán té - hle ze - mě

C Dmi C G F G

po - sled - ní mr - tev je, zvěs - tu - jí tem - ně ti na vět - vích vrá - ny a

C Ami Dmi C G Ami

kr - kav - ců hej - na a hla - di - na Ae - lu - in ne - bu - de stej - ná teď pro to - ho,

Emi Ami **B** F G Dmi Ami

kdo zbu - de sám. Teď, Be - re - ne, vstá - vej, vždyť sen už se krá - tí, zkus

F G Dmi Ami F G Dmi

o - kla - mat sud - bu a před - běh - nout čas. Snad po - sel - ství mrt - vé - ho na - dě - ji

C Ami Dmi Ami G Ami

dá ti, jenž hoř - kos - ti po - hár pil do dna a na - dě - ji zhas.

Předehra

(A) Jezero uprostřed šedi,
vodu krev zbarvila nachem a mědí
v ten truchlivý podzimní den.
Kníže a pán téhle země
poslední mrtev je, zvěstují temně
ti na větvích vrány a krkavců hejna
a hladina Aeluin nebude stejná
teď pro toho, kdo zbude sám.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť sen už se krátí,
zkus oklamat sudbu a předběhnout čas.
Snad poselství mrtvého naději dá ti,
jenž hořkosti pohár pil do dna
a naději zhas.

(A) Oklamán Severu vládcem
zemřel i poslední přítel a zrádce,
co zprávu zlou přinést měl dřív.
Otec a pán téhle země
i druhové padli, zní píseň vran temně
a nepřítel chvátá se pochlubit smrtí,
jíž Sosnové země vzdor konečně zdrtí,
a křídla tmy rozestře snáz.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť den už se krátí,
teď mstitelem rodných jen zbývá ti být.
A snad králův prsten teď naději dá ti,
co v zástavu přátelství dán byl,
máš skřetům ho vzít.

(A) Jezero uprostřed šedi,
hladina leskne se zlatem a mědí.
Dne poslední paprsek zhas.

Setkání Berena a Lúthien

předehra **A** *capo 5* Ami Emi F C G D Emi Hmi Ami Emi F7^{maj} C7^{maj}

Lúthien: Bí - lý svlék-ni háv, ze-mě mi-lá, kraj-kou sví - rá dál v ná-ru-čí zi-ma ži-vot, co se

G D Ami Emi *mezihra* **B** Ami Emi F C

tou - ží pro-bu - dit.

Beren: Zdál se mi sen, že

G D Emi Hmi Ami Emi F7^{maj} C7^{maj} G D Emi Hmi Ami Emi F C

na chví - li pou-hou v dla-ních jsem měl ra-dost i štěs - tí, mod-ra-vý den,

G D Emi Hmi Ami Emi F7^{maj} C7^{maj} G D 1. 3. Emi Hmi 2. 4. 5. Ami Emi

hvězd-na - té no-ci svit, la - bu - tí běl... a zřel sou-mrak kvés - ti. žít.

Předehra

Lúthien:

(A) Bílý svlékni háv,
země milá, krajkou svírá
dál v náručí zima život, co se touží probudit.

(A) Cítíš slunce žár?
Hřeje, hladí, sílu sbírá,
tát by mohly vločky, řeky znovu tančit z pramenů.

(A) Zpívá hlasem múz
jaro, cestu otevírá
snům, kráse i písním, které naděj zpátky navrací.

Mezihra

Beren:

(B) Zdál se mi sen, že na chvíli pouhou
v dlaních jsem měl radost i štěstí,
modravý den, hvězdnaté noci svit,
labutí běl... a zřel soumrak kvésti.

(B) Nádherný sen mne rozechvěl touhou,
rozezněl zvon, jenž zemřít měl v tmách.
Sůl mořských pěn sladký déšť něhy smyl,
o břehu pěl racek na vlnách.

(B) Hrál osud, hrál, já točím se v kole,
prchavý jas nahradil stínem.
Co dal, hned vzal, má náruč je prázdná,
sám bloudím dál, žalem svým vinen.

(B) Pohled tvůj hřál, ač paže mám holé,
na duši mé teď hoduje mráz.
Jak bych si přál být sponou v tvém plášti!
Dlít srdci blíž... Kéž potkám tě zas.

(B) Kéž směl bych říct, zašeptat: „Má krásko,“
jedinkrát jen, víc nemusím mít.
Tvůj sladký hlas v paměti uchovám.
Spoután láskou, jen s ní chci dál žít.

Text: BS, Hudba: Turlough O'Carolan+FD+BS

Klenot za klenot

A
capo 2

Thingol: Při - chá - zíš, ci-zin-če, tak ja-ko zlo-děj bez po-zvá-ní, ne - ví - tán. Po-věz, kdo

B

ve-třel se v mo-ji síň. *Lúthien*: Zná, přec kaž-dý dob-ře zná sám to jmé-no, zní kra-jem
Sám, hle Be-ren, li - dí pán, dnes na-vští-vil síň tvo-ji,

1. E/D C#mi/Hmi 2. E/D E/D F#mi/Emi

dál i v pís-ních el - fů, dáv - no mís - to má. stvůr, Ba - ra - hi - rův syn.

C1

Thingol: Ať mluví Beren! *Beren*: Hnán o - su-dem pro-šel jsem skrz pás chrá-ní - cí tvou ze-mi,

F#mi/Emi D/C E/D C#mi/Hmi **C2** D/C E/D

mráz když sví-ral v o-ko-vech pláň dě-sů Dun-gor-theb. Sví - tá - ní ne-če-ka-né je

D/C E/D A/G E/D D/C E/D F#mi/Emi

dů - vod můj i cíl, v Ar-dě víc mne ni-kdo ne-od-lou - čí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Přicházíš, cizince, tak jako zloděj bez pozvání, nevitán. Pověz, kdo vetřel se v moji síň.

(B) *Lúthien*: Zná, přec každý dobře zná sám to jméno, zní krajem dál i v písničkách elfů, dávno místo má.

(B) Sám, hle Beren, lidí pán, dnes navštívil síň tvoji, štván Morgothem, temna zhoube stvůr, Barahirův syn.

Recitativ: *Thingol*: Ať mluví Beren!

(A) *Thingol*: Domov svůj opustils proč, nešťastný smrtelníku? Království Doriath je psancům zavřené. Drzost tu objasni, zda zasloužíš smilování, smělý vpád, člověče, přísně potrestám.

(C1) *Beren*: Hnán osudem prošel jsem skrz pás chránící tvou zemi, mráz když svíral v okovech pláň děsů Dungortheb.

(C2) Svítání nečekané je důvod můj i cíl, v Ardě víc mne nikdo neodloučí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Bláznovství, kletba snad, že chceš získat moji dceru?

Přísahu nedat, dávno jímá tě kat. Otrokům ni zvědům držet nepatří krev mé krve, pro jiný vyrostla Lúthien, ne nízký rod.

(C1) *Beren*: Vzít život mi můžeš, kdy chceš, vládneš tou mocí, jména však nepřijímám, ani jedno z nich.

(C2) Při přátelství Felagunda, jenž prsten otci dal, nehodná jsou lidu Bëora, ač je vyřkl král.

(A) *Thingol*: Silmaril přines mi, chceš-li žádat její ruku, odvážný jsi-li. A bez něj se nevracej.

(C2) *Beren*: Tak lacino prodávají svých vládců dcer? Budeš zřít v mé dlani klenot kletý, lásku cením výš.

Text: BS, Hudba: HK

Kdopak to přichází?

G *předehra* **D** **G** **A1** **G** **D** **G**

elf 1: Kdo-pak to pro - chá - zí ze - mí stře - že - nou?
elf 3: Za - drž, ně - co sví - rá pět - tí se - vře - nou!

C **D** **B1** **Emi** **C** **D**

elf 2: Elf, či člo - věk? Co vím? Šíp mu pat - ří hned! *Beren:* Be - ren jsem, syn Ba - ra - hi - rův!
elf 4: Sma - rag - dy to zá - ří! Prs - ten svůj co by dík mu dal.

všichni: Kdo to a - si je?

C **H** **B2** **Emi** **C** **D** **C**

Fe - la - gund byl mu při - te - lem! *strážní:* Krá - li hled, Be - ren při - chá - zí, prs - ten tvůj
 Vem - te mě ny - ní za krá - lem! *Finrod:* Prs - te - nu mě je ne - tře - ba. Při - te - li,

1. H **2. H** **C** **D** **Emi**

dů - kaz po - dá - vá! pot - ká - vám! Po - ví - dej, co bys chtěl?

Emi *mezihra* **D** **C** **H** **C** **H**

G **D** **C** **H**

A2 **G** **D** **G** **C** **D**

elfové: Kdo-pak to pro - chá - zí ze - mí stře - že - nou? Z Bě - o - ro - va ro - du moc - ný lid - ský syn!
strážní: Kdo-pak to při - chá - zí na - ší pě - ši - nou? Ba - ra - hi - rův syn!

G **D** **G** **C** **D**

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem - nou? Tem - ný ú - kol s kon - cem bez - po - chy - by zlým!

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem - nou? Tem - ný ú - kol s kon - cem bez - po - chy - by zlým!

C Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Ami

Finrod: Na ces-tu tem-nou dát se mám, Ang-band je cí-lem, při-zná - vám. Z ko-ru-ny, kte-rou

Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Emi

Mor-goth no-sí, sil-ma-ril Be-ren do-stat mu-sí, do-nést jej k pá-su Me-li - an.

Emi Hmi Emi G D G

Finrod: Že ne-vrá - tím se, jis - tě vím. elfové: Kdo-pak to od - chá - zí na - ší pě - ši - nou?

Předehra

(A1) *Elf 1*: Kdopak to prochází zemí střeženou?
Elf 2: Elf, či člověk? Co vím? Šíp mu patří hned!
Elf 3: Zadrž, něco svírá pěští sevřenou!
Elf 4: Smaragdy to září!
Všichni: Kdo to asi je?

(B1) *Beren*: Beren jsem, syn Barahirův!
Felagund byl mu přítelem!
Prsten svůj co by dík mu dal.
Vemte mě nyní za králem!

(A1) *Strážní*: Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn.
Všichni: Jeho příchod velkou bude novinou,
připomene otcův heroický čin.

(B2) *Strážný*: Králi hled, Beren přichází,
prsten tvůj důkaz podává!
Finrod: Prstenu mě je netřeba.
Příteli, rád tě potkávám!
Povídej, co bys chtěl?

Mezihra

(A2) *Elfové*: Kdopak to prochází zemí střeženou? /
Strážní: Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn! /
Strážní: Barahirův syn!
Všichni: Co si asi žádá rozmluvu tajemnou?
Temný úkol s koncem bezpochyby zlým!

(B2) *Finrod*: Příkladu kdysi složil jsem
příteli, jenž mě zachránil.
Nyní čas splnění přišel,
jako já, i vy jste vyzváni,
vyslyšte, co má se stát:

(C) *Finrod*: Na cestu temnou dát se mám,
Angband je cílem, přiznávám.
Z koruny, kterou Morgoth nosí,
silmaril Beren dostat musí,
donést jej k pásu Melian.

(A1) *Curufin*: Ani elf či démon! Dokud budu žít
na silmarily právo máme jenom my!
Tak bezvýznamný člověk – jak by ho mohl mít?
Co Finrod je za krále? Má záměr vražedný!

(B1) *Celegorm*: Nenávist stihne každého,
kdo silmaril získá místo nás!
Každý, kdo s ním se vypraví,
v hlubokých kobkách dokoná!

(A1) *Elf 1*: Finrod je tu králem a vy bouříte lid!
Elf 2: Celegorm má pravdu – úkol je smrtící!
Elf 3: Příklad je zákon, který se musí ctít!
Elf 4: Na Morgotha nelze jít ani s tisíci!

(B2) *Finrod*: Slovo své dal jsem příteli,
který mě kdysi zachránil.
Každý z vás zvolí, půjde-li,
vy nejste slibem vázáni,
avšak já musím jít.

(C) *Všichni*: Na cestu temnou odchází,
vstříc všem výzvam a nesnázím.
Korunu, kterou Finrod nosil
bratrovi dal, o nic neprosil,
že nevrátí se, dobře ví.

Dovětek:

Finrod: Že nevrátím se, jistě vím.
Elfové: Kdopak to odchází naší pěšinou?

Sauronův výslech

[A1] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Tak to - hle že má být skře-tí hlíd-ka? Važ-te slo-va plyt-ká! Jen sbír-ka kre-a - tūr.

[B1] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Kdo jste? Tak mluv-te! Pů-vod tu - ším... Zřím od-lesk va-šich du - ší a v o-čích el - fi vzdor.

[B2] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Pý - chu Nol-dor po-znám zdá - li i kouz-la, kte-rá ha - lí, co zro-dil Va - li - nor.

mezihra Ami E7 Ami Dsus4 Ami

Dsus4 1. Ami E7 2. Ami E7 [A2] Ami

Ty snad? Ne!

E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 E7

Hlu - pák - člo - věk - ske - ta... Tu je ten „zá-zrak svě - ta!“ A teď ti zlo-mím vaz!

(A1)
Tak tohle že má být skřetí hlídka?
Važte slova plytká!
Jen sbírka kreatūr.

(A1)
Ubohý převlek! Co však značí?
Zběhové, vyzvědači?
Vítejte na můj dvůr!

(B1)
Kdo jste? Tak mluvte! Původ tuším...
Zřím odlesk vašich duší
a v očích elfí vzdor.

(B2)
Pýchu Noldor poznám zdáli
i kouzla, která halí,
co zrodil Valinor.

(A1)
Hithlum či Himring? Jižní říše?
Či zvědi z tajné skrýše,
co hledám mnoho let?

(B1)
Kdo z vás mě zbaví pochybností,
moji vzácní hosti,
kam zalez Turgon? Hned!!

Mezihra

(A1)
Mlčte si; každý na začátku,
než splatí první splátku,
mi sotva řekne víc.

(B2)
Líbeznost mé pohostinnosti
vás zbaví tužeb, zlosti,
každý mi vyjde vstříc.

(A1)
Dost bylo řečí! Kdo vám velí?
A kdo že byl tak smělý,
že kouzlem chrání vás?
(A2)
Ty snad? Ne! Hlupák – člověk – sketa...
Tu je ten „zázrak světa“!
A teď ti zlomím vaz!

Recitativ: Ne!

(A1)
Uměním svým můj zájem budíš,
já dám ti šanci, budiž,
chci seznat moc tvoji.

(B2)
Ať ti, kteří kouzlem písňe vládnu
tu hádanku nesnadnou
rozřeší v souboji.

Souboj Saurona s Finrodem

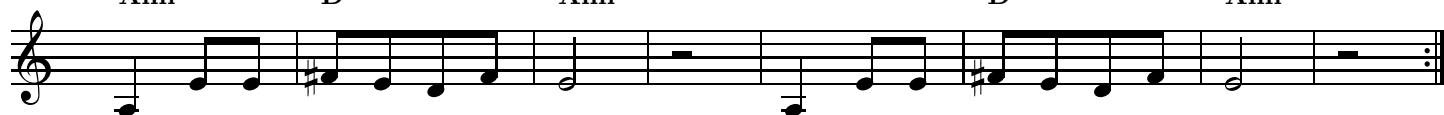
1. část

A Emi C7maj Emi Ami Emi C7maj Emi Ami

Sauron: Roz - luč se se svou svo-bo - dou, svit slun-ce víc už ne-spat - říš.
 Roz - luč se se svým do-mo - vem, br - zy se vtros-ky pro-mě - ní.
 Roz - luč se se svou ro - di - nou, rád je vsvé mo-ci u - ví - tám.
 Roz - luč se se vším, cos kdy chtěl, při - jdeš o všech-no, cos měl rád.
 Roz - luč se se svým ži - vo - tem, i se svým mar-ným po-slá - ním.

Ami D Ami D Ami

Finrod: Tem - no - ty já se ne - le - kám, třpyt hvězd je mé-mu srd - ci blíž.
 Můj do-mov byl vždy za Mo - řem a na tom ty nic ne-změ - níš.
 Že - nu jsem žád-nou ne - po - jal, vol - né je srd - ce mé, jsem sám.
 Když jsem se vy - dal na ces - tu, tu - šil jsem, co mě bu - de stát.
 Zná - m o - sud svůj, co při - jal jsem, zá - va - zek svůj rád vy - pl - ním.

B D G C D G C Ami Ami

Finrod: Zná - m o - sud svůj, co při - jal jsem, zá - va - zek svůj rád vy - pl - ním. *Finrodova mezihra*

2. část

C Ami G Ami D Ami D G³

Finrod: Moc - ným ma-iou bý-vals před vě - ky, kde - že je ten čas, kdy moud-ros - tí o - hro-mils
 Vlád - neš o-hněm, lží a o - ce - lí, cha-rak - ter a čest jsi vy - mě - nil za tvr-dou
 Au - lě byl tvým pá-nem, ne Mor-goth, jen hlu-pák vy - mě - ní Ko - vá - ře za O - tce
 Tvůj pán se rád zlos - tí o - pá - jí; ne-máš ně-kdy strach, že v hně-vu tě roz - dr - tí
 Vů - lí Moc-ných zpup-ně po - hr - dáš, tvůj trest je stá - le blíž, což se hně - vu Va - lar ne - bo -

Ami Ami Dmi Ami E Ami Dmi Ami E

nás? *Sauron:* Moc - ným ma-iou stá - le jsem, po - znáš, dřív než skon-čí den.
 pěst. Slo - va cha-rak - ter a čest jsou jen do-zvuk prázd-ných gest.
 lží. Čer - ve, jsi snad po - vo - lán sou - dit, kdo je lep - ší pán?
 v prach? Ne - trap se o - su-dem mým, já si jis - tě po - ra - dím.
 jíš? O Va - lar se ne - sta - rám, bát by ses měl spíš ty sám.

D Ami B Ami Gmi Ami B A

Sauron: O Va - lar se ne - sta - rám, bát by ses měl spíš ty sám.

Dmi B Dmi Gmi Dmi B

Sauronova mezihra

Dmi Gmi Dmi B Ami B

Dmi B Ami B Ami Gmi Dmi

3. část

E Emi C7maj Emi Ami Hmi E 1.-4. Hmi Ami

Sauron: Roz - luč se se svou svo - bo - dou... Finrod: Moud - rost jsi dáv - no o - pus - til...
 Roz - luč se se svým do - mo - vem... Jak snad - no za - pro - dal jsi čest...
 Roz - luč se se svou ro - di - nou... Jen pro moc hlu - pá - kem ses stal...
 Roz - luč se se vším, cos kdy chtěl... Mor - goth, věz, vrt - ka - vý je pán...
 Roz - luč se se svým ži - vo - tem... Což - pak se Va - lar ne - bo -

5. Hmi E **F** D G D

jíš? Finrod: Což - pak se Va - lar ne - bo - jíš?

4. část

G Dmi B Dmi Gmi Dmi

Recitativ:

Sauron: A ty? Sauron: Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě do - ká - že svých u - nést ná - sled - ky

B Dmi Gmi Dmi B Ami

či - nů; buď si jist, že já u - mím me - zi řád - ky čist. Své ces - ty za - ta - jil jsi cíl, přes - to jsi

B Ami Ami F Ami Dmi Ami

mno - hé pro - zra - dil: Vždyť ten, kdo vzpo - mí - ná Va - li - nor, z A - ma - nu pr - chl, Va - lar vzdor, ten,

F Ami Dmi Ami F Emi

kdo skrý-vá po-kry-tec-ky tvář, mu - sí být vzbou-ře-nec a lhář. Mys-líš, žes ne-pro-zra-dil víc?

F Emi Emi C Emi Ami

Kaž - dé slo - vo má rub i líc. Ten, kdo se jak ty ho-led - bal, bý - vá ro - dem nol-dor-ský

Emi C Emi Ami Emi C

král. Vzpo-meň na Fě - a - no-rův hněv, pro - li - tou v Al-qua-lon-dě krev. Pro-zrad: I tys meč v ru-ce

Hmi C Hmi H Emi F Emi

měl, ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel? Ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel?

I Hmi G Hmi Emi Hmi

Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě svou vi - nu zvlá - dá nést.

DB

Finrodova smrt

A Ami Hmi7 F E | 1.

Finrod: Tak to vi-díš, tak-hle kon-čí na-še slav-ná vý-pra-va.
S ži-vo-tem se ti-še lou-čím a zlo za-se vy-hrá-vá.

2. E7 **B** Ami G Dmi Ami F | 1. G

Beren: Ne-sud se tak přís-ně, co víc už bys chtěl dát? O tvých či-nech pís-ně na
Sot-va by kdo če-ka-l, co svět svě-tem stál, že by se pro člo-

Dmi Ami | 2. G F Ami Ami mezihra 1 Hmi

vě-ky bu-dou hrát.

vě-ka elf o-bě-to-val!

F E7 Ami Hmi F

E7 Ami mezihra 2 Hmi F

E7 Ami C Ami E7

Ami Hmi F E

Finrod:

(A) Tak to vidíš, takhle končí
naše slavná výprava.
S životem se tiše loučím
a zlo zase vyhrává.

(A) Vzletná slova prázdně znějí,
život svůj jsem promarnil.
Ze všech slibů a nadějí
jen ten prsten, ten ti zbyl.

Beren:

(B) Nesud se tak přísně,
co víc už bys chtěl dát?
O tvých činech písne
na věky budou hrát.

(B) Sotva by kdo čekal,
co svět světem stál,
že by se pro člověka
elf obětoval!

Finrod:

(A) Myslel jsem si, ach, ta pýcha,
jaký nejsem hrdina.
Teď se třesu, těžce dýchám,
blíží se má hodina.

(A) Ty prokleté silmarily...
Nejsi k cíli o nic blíž.
Už jen dva jsme tady zbyli,
kež aspoň ty se zachráníš.

Beren:

(B) I má pouť k cíli spěje,
teď zůstávám tu sám.
Bez sil, bez naděje...
do rána vytrvám.

(B) V nejtemnější chvíli,
kdy zhasla světla svíc,
kdy zoufalství sílí,
chci doufat o to víc.

Finrod:

(A) Tak to vidíš, už to končí,
uzavřel se sudby kruh,
příteli, s tebou se loučím,
snad jsem aspoň splatil dluh.

(A) Sbohem, už se nesetkáme,
než se Arda obnoví.
Mandos už mou pečeť láme,
co mě čeká pak, kdo ví?

Beren:

(B) Pochybností zanech,
své duši dopřej klid.
V Mandosových sálech
jen chvíli budeš snít.

(B) Po krátkém čase, věřím,
opět spatříš svět
a s otcem po pobřeží
se budeš procházet.

mezihra 1

mezihra 1

mezihra 2

DB

Valacirca

předehra
capo 2 4

A A G C#mi Hmi A G F#mi Emi D C#mi Hmi

El - fi rod stá - le při je - ze - ře spal, když Tin - tal - lě zdo - bi - la

A G F#mi Emi A G C#mi Hmi A G F#mi Emi A G C#mi Hmi

ne - bes - ký sál. Při - nes - la svět - lo hvězd jim pra - cí svou, ať ni - kde ne - blou - dí,

D C A G **B** A G C#mi Hmi F#mi Emi

až pro - cit - nou. *Beren:* Já se teď sklá - ním před moud - ros - tí Va - lar, na - ko - nec
Já sklá - dám při - sa - hu Moc - nos - tem Ar - dy, po - sled - ním

D C A G C#mi Hmi F#mi Emi

při - jde soud všech skut - ků zlých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -
vý - de - chem z pís - - ní mých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -

D C C#mi Hmi A G C#mi Hmi F#mi Emi D C

cir - ca je na ne - be - sích. Tam ně - kde ven - ku za že - lez - nou bra - nou tam ně - kde
cir - ca je na ne - be - sích. Le - žím tu v tem - no - tě, zbyl jsem už sám, svou věr - nost

1. Hmi Ami C#mi Hmi 2. E D A G

ven - ku dál hvěz - dy pla - nou. Moc - ným teď vy - zná - vám.

Předehra

(A) Elfí rod stále při jezeře spal,
když Tintallë zdobila nebeský sál.
Přinesla světlo hvězd jim práci svou,
ať nikde nebloudí, až procitnou.

(A) Každý, kdo strádá nocí a tmou,
severní směr najde pro cestu svou.
Hle, znamení z hvězd jak na nebi plane,
poutníkům k potěše, výstraže dané.

(A) Znamení stvořené v bezslunném čase,
světla, jež zpívají o věčné kráse.
Z Ninquelótě rosa jej tvoří,
sedm hvězd na klenbě nebeské hoří.

(B) *Beren:* Já se teď skláním před moudrostí Valar,
nakonec přijde soud všech skutků zlých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Tam někde venku za
železnou branou,
tam někde venku
dál hvězdy planou.

(B) Já skládám přísahu Mocností Ardy,
posledním výdechem z písni mých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Ležím tu v temnotě,
zbyl jsem už sám,
svou věrnost Mocným
teď vyznávám.

Text: PB, Hudba: PB+DB

Útěk z Hírilornu

předehra *capo 2* Emi Hmi Emi **A** Emi Hmi Emi Hmi A^V
 capo 2 Dmi Ami Dmi Dmi Dmi Ami Dmi Ami G^{III}

Kap-ka deš-tě na zem sté-ká ja - ko sl - za po lí - ci,
 Emi Hmi Emi Hmi A^V **B** Emi Hmi
 Dmi Ami Dmi Ami G^{III} Dmi Ami

jed-na, dru-há, ce-lá ře-ka, až se při-dá ti - sí - cí. Noc po no-ci za-se sa-ma,
 Emi Hmi A^V Emi Hmi Emi Hmi
 Dmi Ami G^{III} Dmi Ami Dmi Ami

u - věz-ně-ná ve vět-vích, u - pla-ka-ná ble-dá dá-ma, kte-ré smu-tek od-ňal smích.
 A^V Emi A^V G
 G^{III} Dmi G^{III} Dmi F

Ref 1: To, co by-lo psá - - no, má se vy-pl - nit, Stře-do-ze-mě, jak
 A^V G H A^V
 G^{III} F A Dmi G^{III}

ty, če-ká na ú-svit. *Ref 2:* Jed-no lid-ské přá - ní, je-den dív-čí vzdor,
 G A^V G H Emi
 F G^{III} F A Dmi

nic jim ne-za-brá - ní jít spo-lu za ob-zor, za ob - zor.

(A) Kapka deště na zem stéká
 jako slza po líci,
 jedna, druhá, celá řeka,
 až se přidá tisíci.

(A) Ruka ruku nepohladí,
 společně nemohou snít,
 dva, kteří se mají rádi,
 museli se rozloučit.

(A) Rozum srdci neporučí,
 k čemu nekonečně let?
 Kdo chce, ten se všemu učí
 z několika prostých vět.

(B) Noc po noci zase sama,
 uvězněná ve větvích,
 uplakaná bledá dáma,
 které smutek odňal smích.

(B) Silmaril za ruku moji
 slíbil Beren opatřit,
 ať to stojí, co to stojí,
 i kdyby měl přestat žít.

(B) Sbohem, otče, matko milá,
 sbohem, zrádný příteli,
 v odvalu strach proměnila
 láska; nás teď rozdělí.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
 Středozemě, jak ty, čeká na úsvit.

Ref 1:

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
 Středozemě, jak ty, čeká na úsvit.
Ref 2: Jedno lidské přání, jeden dívčí vzdor,
 nic jim nezabrání jít spolu za obzor, za obzor.

Tol Sirion

předehra A1 Emi D C Emi D

Huan: Lú-thi-en nád-her-ná, Thin-go-la dce-ra, ve spě-chu blou - dí, po-moc hle-dá.

Emi D C Emi Hmi

Be-re-na dr-ží teď Mor-go-tha ce-la, bez-na-děj za-je-tí, děs a bě-da!

A2 Emi D C

Z vě-ze-ní ve vět-vích u-prch-la ne-vin-ná, štěs-tí jí do ces-ty

Emi D Emi D C

při-ved-lo vás! Do pev-nos-ti ve-jít a od-vést Be-re-na moc va-še po-mů-že;

D Emi Emi C D B1 D C D

a je-jí hlas. *Celegorm*: Ta-ko-vou krá-su jsem ni-kdy dřív ne-spat-řil,

Dmi Ami Dmi F C

ta-ko-vou krá-su já mu-sím mít sám! Ta-ko-vou krá-su snad do-ká-ží dva bra-tři

Dmi Ami Dmi B2 D C D

s při-sli-bem po-mo-ci do-vést až k nám! *Ce+Cu*: Za těž-ké dve-ře na čas za-mkne-me ji,

Dmi Ami Dmi F C Dmi

Skry-té-mu krá-li po-šle-me vzkaz, že dce-ru vi-dět má je-di-nou na-dě-ji,

Ami Dmi Hmi Emi *mezihra 1* D

C jest-li ji pro-vdá za jed-no-ho z nás! Emi D Emi D A

Hmi Emi D C

D Emi Hmi G F#mi A D

D vokál Beren (sbor 1) C D Dmi Ami Dmi

vokál Lúthien (sbor 2)

F C Dmi Ami Dmi

Emi C D Emi

mezihra 2

C D Emi F G

Ami F G Ami C Emi Ami D

Předehra

(A1) *Huan*: Lúthien nádherná, Thingola dcera,
ve spěchu bloudí, pomoc hledá.
Berena drží teď Morgotha cela,
beznaděj zajetí, děs a běda!

(A2) Z vězení ve větvích uprchla nevinná,
štěstí jí do cesty přivedlo vás!
Do pevnosti vejít a odvést Berena
moc vaše pomůže; a její hlas.

(B1) *Celegorm*: Takovou krásu jsem nikdy dřív nespatřil,
takovou krásu já musím mít sám!
Takovou krásu snad dokáží dva bratři
s příslibem pomoci dovést až k nám!

(B2) *Celegorm a Curufin*:
Za těžké dveře na čas zamkneme ji,
Skrytému králi pošleme vzkaz,
že dceru vidět má jedinou naději,
jestli ji provdá za jednoho z nás!

(A1) *Lúthien*: Pro krásu svoji vždy znovu vězněná,
pro krásu, která spíš prokletím je.
Hluboko v duši jsem však ženou Berena,
srdce mé na cáry; ještě žije?

(A2) *Huan*: Nebohá Lúthien, co jsem ti udělal?
Věrnosti mé odpusť, je tak slepá,
naděje Berena, nyní tak ztemnělá,
musí být opět zažehnutá.

(A2) *Sbor*: Tajnými cestami, Lúthien, pospíchej,
plášť svůj si oblékni, skryje tak vás.
Na hřbet mu nasedni, nic se neostýchej,
chvat a vytrvalost Berena spas!

Mezihra 1

(B1) *Vypravěč + vokál Lúthien*:
Na mostě stanula, čistá a strašlivá,
divý hlas rozdrtil základy zdí.
Z temnoty rozvalin kdosi tam též zpívá,
zlomený Beren však myslí, že sní.

Vokál Lúthien + Beren

(A1) *Vypravěč*: Sauronovi vlci se na most stahují,
jednoho po druhém Huan dává.
Když potom podlehl strašlivý Draugluin,
Sauron se coby vlk k boji staví.

Mezihra 2

(A2) *Huan*: Kouzla ni tesáky, ni jed mě nesrazí,
má síla pochází z Valinoru!
Proměň se na vlka, proměň se na hada,
Na zemi ležíš teď bez odporu.

(B1) *Lúthien*: Huan tě porazil, uniknout můžeš jen
vysvlečen z těla a živý stěží.
Ke svému pánu běž v hanbě a na posměch
nebo mi vládu dej nad svou věží.

(B1) *Věžňové*, vyjděte do světla měsíce,
Berene, lásko má, ozvi se mi.
Jsme zase spolu, i zoufalství pomine,
Finroda pohřbíme v čisté zemi.

sbor 1 + sbor 2

Text: E+FD+JŽ, Hudba: E+FD

Podvojná píseň

předehra F#mi Hmi A Hmi
capo 2 Emi Ami G Ami

A Hmi G Hmi Emi F#mi
 Ami F Ami Emi Dmi Emi

Curufin: Po - dí - vej - me, Be - ren sám, na - ši ko - řist ve - de nám.
Celegorm: V el - fi les si trouf - neš vstou - pit, na - še elf - ské dce - ry lou - pit!

Hmi F#mi Hmi F#mi D Hmi
 Ami Emi Ami Emi C Ami

Jest - li si ji ne - cháš vzít, mož - ná, že dál bu - deš žít!
 Vy - říz - nem ten hnus - ný vřed, Hu - a - ne, já ve - lím vpřed!

B1 Hmi G Hmi C#mi A Hmi
 Ami F Ami Hmi G Ami

Huan: Věr - nost psa ku je - ho pá - nu je mi sva - tým pří - ka - zem, však co teď mi

G Hmi C#mi A Hmi E
 F Ami Hmi G Ami D

můj cit šep - tá, z to - ho jsem pros - tě blá - zen. Mís - to „ú - tok“ ří - ká „brá - nit“,

Hmi E F#mi G Emi A Hmi
 Ami D Emi F Dmi G Ami

Be - ren je tvůj no - vý pán. Na el - fy teď zu - by ce - ním, ač byl jsem ji - mi vy - cho - ván.

B2 Hmi G Hmi C#mi A Hmi G
 Ami F Ami Hmi G Ami F

Lúthien: Mír - ni svo - je roz - či - le - ní, za - drž ru - ku u - dat - nou, krev pro - lé - vat ne - ní tře - ba,

Hmi C#mi A Hmi E Hmi E
 Ami Hmi G Ami D Ami D

ta - dy už si ne - škrt - nou. Cu - ru - fi - na od - zbro - jí - me, dý - ka če - pel ost - rý hrot,
 Na - ko - nec na jed - nom ko - ni cva - lem od - sud od - je - dou

F#mi G 1. A Hmi E 2. Emi A Hmi
 Emi F G Ami D Dmi G Ami

krás - ná prá - ce, tr - pas - li - cí, ta nám jis - tě při - jde vhod. sve - li - kán - skou o - stu - dou.
 a vrá - tí se zpát - ky do - mů

Celegorm: Curufine, slunce svítí,
všude kolem voní kvítí.
Není lepší takhle žít,
a ne v Nargothrundu hnit?

Curufin: Celegorme, srdce chřadne,
oblouky tu nejsou žádné.
Ty v elfích síních klenou se,
a ne někde na louce.

Celegorm: Bydlet v síních, to nic není,
to dnes nikdo neocení.
Kdo chce synem elfim být,
musí umět v lese žít!

Curufin: Já ti řeknu, co se cení!
Elf, co zvládá své umění
nepřátele směle stíhat!
A může klidně v síních líhat!

Celegorm: Správný elf, ten žije v lese. . .
Beren: . . . ale jedno neunes:
Že je někdo krásnější,
než jeho tvář jasnější.

Curufin: Střílet, jezdit, sekat hlavy,
tohle pravé elfy baví!
Honit skřety, ne, že ne!
Co tady chceš, Berene?

Beren: S Lúthien tak bloudím lesem,
povídáme, koukám, kde jsem.
Půjdu tady nebo tam?
Možná s ní a možná sám.

předehra

(A) *Curufin:*
Podívejme, Beren, sám,
naši kořist vede nám.
Jestli si ji necháš vzít,
možná, že dál budeš žít!

(A) *Celegorm:*
V elfí les si troufneš vstoupit,
naše elfské dcery loupit!
Vyříznem ten hnusný vřed!
Huane, já velím vpřed!

(B1) *Huan:*
Věrnost psa ku jeho pánu
je mi svatým příkazem,
však co teď mi můj cit šeptá,
z toho jsem prostě blázen.
Místo „útok“ říká „bránit“,
Beren je tvůj nový pán,
na elfy teď zuby cením,
ač byl jsem jimi vychován.

(A) *Curufin:*
Už ji držím kolem pasu,
pohlédněte na tu krásu,
Už ji držím za paži,
cestu dom jí ukáži!
(*var.:* cestu z lesa ukáži)

Recitativ: Beren: Né!

(B2) *Lúthien:*
Mírni svoje rozčilení,
zadrž ruku udatnou,
krev prolévat není třeba,
tady už si neškrtnou.
Curufina odzbrojíme,
dýka čepel ostrý hrot,
krásná práce, trpasličí,
ta nám jistě přijde vhod.
Nakonec na jednom koni
cvalem odsud odjedou
a vrátí se zpátky domů
s velikánskou ostudou.

Text: MK, Hudba: MK+DB

Hod' mi klacík!

předehra

C B C B C A C

Beren: Když se zjit - ra

B C B C B C Dmi

ro-sou smá-čen v hlou-bi le - sa pro-bou-zím, slun-ce pro-bles - ku - je lis-tím a já u - smí - vám se s ním.

F G F G C 1. B

Nej-rad - ší bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem, po-slou-čal, jak šu - mí vá-nek,
Nej-rad - ší bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem, po-slou-čal, jak

C Dmi 2. B C Dmi B F

šťas - ten...

Huan: A tak bě-žím spl-nit

šu - mí vá-nek, šťas - ten...

Huan: Vstá-vej, už je no-vý den!

Dnes-ka spo-lu na lov jdem!

G F G F G F G

přá-ní přá-tel, hla-va ne-hla - va, ho-ním ve-ver-ky a soj-ky, žel, ta ha-věť vy-hrá - vá. Po-tom

C Hmi G F G C Hmi

do ko - ru - ny stro-mu vy - ště - kám svá zkla-má - ní, sto-čím se na po-duš-ce z me-chu a tam

G F G Ami G F G

spat-řím, jak na ní vy - hří - vá se hříb dvě sto-py od klo - bou-ku až po zem; Ne-su vám

C Hmi G F G *dovětek* Ami G

sní-da-ní! a pak už - Všich-ni spo-lu na lov jdem! *Huan:* Hor-kou sto-pou bě-žím, „Mám vás,“ vra-zím

F G C Hmi G F G C

k nim, než skon-čí den.

Huan: Hu - an,

všichni: Teď jsme za - se všich-ni spo-lu:

Beren: Be-ren, *Lúthien:* Lú - thi - en.

Předehra

(A) *Beren*: Když se zjitra rosou smáčen v hloubi lesa probouzím,
slunce probleskuje listím a já usmívám se s ním.

Nejradší bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . . (že je nový den.)

Huan: Vstávej, už je nový den!

Beren: Nejradší bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . . (že je nový den.)

Huan: Dneska spolu na lov jdeme!

Recitativ:

Beren: Ano, Huane, slíbil jsem ti to. Je ale ještě strašně brzo ráno, když se pořádně nevyspím, tak nic neulovím.

Lúthien (k *Huanovi*): A co kdybys mezitím něco ulovil sám? Doneseš nám prosím něco k snídani?

Beren (k *Lúthien*): Doufám, že se aspoň na chvíli zabaví sám.

(B) *Huan*: A tak běžím splnit přání přátel, hlava nehlava,
honím veverka a sojky, žel, ta havěť vyhrává.

Potom do koruny stromu vyštěkám svá zklamání,
stočím se na podušce z mechu a tam spatřím, jak na ní
vyhřívá se hřib dvě stopy od klobouku až po zem;
Nesu vám snídani! a pak už– Všichni spolu na lov jdeme!

* * *

(A) *Lúthien*: Když se slunce na hladině lesní tůně zrcadlí,
srdce mé naplní radost, píseň odráží se v ní.

Chci se jen tak toulat lesy, snít na louce zelené,
se svým psem a se svým milým. . .

Huan: Hoď mi klacík, Berene!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Ten pes už je zase tady. Copak nemá nic na práci?

Lúthien: On se chudáček nudí, musíš ho nějak zaměstnat. Je to valinorský vlkodav, žádná čivava, potřebuje pořádnou práci.

Beren (k *Huanovi*): Tak klacík, říkáš? Doběhni na támhleten kopec za řekou a přines mi ten největší klacek, co tam najdeš, ano?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mě pošlou s vyplazeným jazykem,

srazím borovici sošnou, vleču ji roklí, hustníkem,
pak ji pevně držím v hubě a přeplavu dravý proud,
bobří se závistivě zubí, jak umím kmen popadnout.

Pyšně nesu kořist, úkol splněný je, ne, že ne,
teď na řadě jsi ty, můj brachu– Hoď mi klacík, Berene!

* * *

(A) *Beren*: Když se soumrak měkce snáší do údolí temných hor,
do srdce se vkrádá tíseň, osud nás vede za obzor.

Obejmout chci svoji milou dříve než se skončí den,
jen my dva ticho lesa. . .

Huan: Pomazli mě, Lúthien!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Já se z toho psa zblázním. To nám nemůže dát chvíli pokoj?

Lúthien: Vždyť víš, že nás má rád a chce být s námi, to mu přece nemůžeš vyčítat. (*Drbe Huana.*)

Beren (k *Huanovi*): Mohl bys prosím pro mě něco udělat? Tam, jak jsme obědvali, jsem asi zapomněl misku – mohl bys mi ji, prosím, přinést?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mi určí, srst mi vlaje do dále,
miska nikde, potok zurčí, vy jste mě obelhali!

Tak se vracím po své stopě, druzi moji jsou ti tam. . .

Schovali se v husté trávě, jasně, tuhle hru já znám!

Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den,
teď jsme zase všichni spolu– Pomazli mě, Lúthien!

Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den.

Všichni: Teď jsme zase všichni spolu: *Beren*: Beren, *Huan*: Huan, *Lúthien*: Lúthien.

Thuringwethil

capo 2

Stí - nem zro - ze - ná, tem - ný plášt ti vla - sy ha - lí, kříd - la ko - že - ná, ble - dé tvá - ře,

ost - ré spá - ry. Žíz - niš po kr - vi, tou - hou ru - dé re - ty pla - nou, tvý - mi po - kr - my

mno - zí mla - dí - ci se sta - nou. Ref: Ti - še tu při - chá - zíš sou - mra - kem, při - ná - šíš

šed. Po - lib - kem kou - sa - vým v tem - no - tu sta - hu - ješ hned. mezihra

(A) Stínem zrozená,
temný plášť ti vlasy halí,
křídla kožená,
bledé tváře, ostré spáry.

(B) Žízniš po krvi,
touhou rudé retы planou,
tvými pokrmy
mnozí mladíci se stanou.

Ref: Tiše tu přicházíš soumrakem, přinášíš šed.
Polibkem kousavým v temnotu stahuješ hned.

(A) Posel Saurona,
Thuringwethil ti říkají,
oči démona
půvab v sobě ukrývají.

(B) Temný je tvůj pán,
to jen on zná tvoji žízeň,
Vládce stínů zván,
může zmírnit tvoji trýzeň.

Ref: Vlčí věž řítí se, od světla spálená líc,
konec je krásy tvé, než stínem nebudeš víc.

Mezihra

(A) Sudbou vedená
musíš teď do stínu jít,
všemi zrazená
Berena jdeš zachránit.

(B) Pláštík upíří,
tváře blednou, líc se mění,
křídla zavíří,
z vlasů je háv zapomnění.

Ref: Upírem chvíli být Lúthien okřídlená,
Draugluinova kůže zbyla tu pro Berena.

(A) Melkor kývne jen,
temný plášť ti k nohám padá,
bílá Lúthien,
stojíš tu teď před ním nahá.

(B) Žízni po krvi,
touhou po tvých rtech však plane,
byť by byl prvý,
naslouchat ti nepřestane.

Ref: Temnota, úklady, klenotů ničivá zář,
ze stínů slepota ovane zjizvenou tvář.

(B) Křídla kožená,
Melkor se ti k nohám sklání,
prober Berena
a utíkej bez ustání.

Text: VM+JaS, Hudba: AK+JaS+HK+DB

Ukolébavka pro Morgotha

předehra 8 *capo 2*

A1 D C A G D C Emi Dmi

Straš-ný pes u brá-ny sto-jí, ko-řist svou o - če - ká - vá, však

A2 D C A G G F D C

o - má - men bě - los - tí mo - jí mdlo - ba jej pře - ko - ná - vá.

B1 G F D C G F D C

Tem - no - to při - zni - vá, skryj nás, po - moz nám pro - nik - nout,

A2 D C A G G F D C

kam člo - věk ni elf ne - při - šel, mu - sí - me dál a hloub.

B2 G F D C G F D C

Že u - te - čem sa - mi a spo - lu, prin - cez - na a li - dí král. Kéz

A3 D C A G G F D C

kle - not, co jen zká - zu no - sil, teď štěs - tí při - ne - se nám.

Předehra

(A1) Strašný pes u brány stojí,
kořist svou očekává,

(A2) však omámen bělostí mojí
mdloba jej překonává.

(B1) Temnota příznivá, skryj nás,
pomoz nám proniknout,

(A2) kam člověk ni elf nepřišel,
musíme dál a hloub.

(A1) Melkore, mocný i strašný,
Lúthien přišla ti hrát,

(A2) v klidu seď na trůně děsu,
překrásně ti zazpívám.

(A1) Víčka tvá únavou ztěžkla,
všude je mír a klid,

(A1) jemně se usmívej ze sna,
nemusíš víc už mít,

(B2) silmaril v koruně tvojí
dychtivě očekává.

(A1) Spíš než rytíř ve zbroji
Beren teď vykonává,

(B2) co přísahal před trůnem otce,
jenž z pýchy mu podmínku dal,

(A2) že chce-li mne za ženu získat,
by silmaril do ruky vzal.

(A1) Houpej se ve spánku lehkém,
tvůj sen ať nic neruší,

(A2) až ten, jenž osudem vázán,
sevře klenot v náručí.

(B1) Jen jeden ze tří smíš získat,
Berene, lásko má,

(A1) kdo chtěl víc, musí teď prchat,
tak jak je souzeno nám.

(B2) Že utečeme sami a spolu,
princezna a lidí král.

(A3) Kéz klenot, co jen zkázu nosil,
teď štěstí přinese nám.

flétna (k prostřední třetině písně)

MK

Carcharoth

capo 2 Hmi A G Hmi
Ami Ami

předehra (a doprovod)

Hmi A G Hmi
Ami Ami

8 Když jsem bej - val ma - lý ště - ně, chtěl jsem po - řád žrát
Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad! Car - cha - roth má hlad!

A G Hmi
Ami

8 ma - so z ru - ky Mor - go - tho - vy, a - bych ne - měl hlad!
Vr - čet, škra - bat, kou - sat, dá - vit, Car - cha - roth má hlad!

dovětek Hmi A G Hmi
Ami Ami

8 Ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít hlad!

Když jsem bejval malý štěně,
chtěl jsem pořád žrát
maso z ruky Morgothovy,
abych neměl hlad!

Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad!
Carcharoth má hlad!
Vrčet, škrabat, kousat, dávit,
Carcharoth má hlad!

Pán řek, že teď musím
před Angbandem stát,
no tak tady zevluju
a mám velké hlad!

Ref:

Po pláni se někdo blíží,
už cejtím jejich smrad,
tedka si dám maso lidský,
nebudu mít –

Mezihra

To žrádlo, co teď vylezlo,
bych asi neměl žrát,
když vono tak hezky svítí,
no a já mám hlad!

Ref:

V žaludku mě něco pálí,
kroutím se jak had,
šutrák, ten jde těžko strávit,
žízeň mám a hlad!

Ref:

Čuchám tady dobrý maso,
zakousnu si rád
elfí biftek, krkovičku,
nebudu mít hlad!

Ref:

Huan na mě zezadu
skočil jako srab,
cejtím, že už vůbec nikdy
nebudu mít hlad!

Dovětek:

Nebudu mít, nebudu mít,
nebudu mít, nebudu mít,
nebudu mít hlad!

Létám

9

A A7maj A7maj/B Hmi7 E7 A7maj A7maj/B Hmi7

Lé - tám, jak mi sta-vov - ská čest ve - lí, lé - tám od pon-dě - lí

E7 A7maj A7maj/B Hmi7 E7 A7maj

do pon-dě - lí, na kra - ji - nu hle-dím z vý-še, ne - dr - ží mě zem-ská tí - že, kaž-dý po-třeb -

A7maj/B Hmi7 E7 A7maj **B** A7maj/B Hmi7 E7

ný tvor ví, že v nou-zi hned při-le-tím. Blí - ží - me se - co to je? - hned u brá-ny ze-vlu - je

A7maj A7maj/B Hmi7 E7 **C** A7maj A7maj/B Hmi7

vl - ko-dlak, kr - ha - vý zrak, co pro-blé-my mi - lu - je. Let kon-čí - let za - čí - ná, pro nás je to

E7 A7maj A7maj/B Hmi7 E7 A7maj

ru - ti - na. O - rel stou - pá k ne-be - sům, lé - tá.

Předehra

(A) Létám, jak mi stavovská čest velí,
létám od pondělí do pondělí,
na krajinu hledím z výše,
nedrží mě zemská tíže,
každý potřebný tvor ví, že
v nouzi hned přiletím.

(A) Létám s bratry, v dáli teče řeka,
létám, když tu na nás zdola štěká
Huan, přítel z Valinoru,
žádá o vzdušnou podporu
pro přátele; bez odporu
k Angbandu zaletím.

(B) Blížíme se - co to je? -
hned u brány zevluje
vlkodlak,
krhavý zrak,
co problémy miluje.

(B) A z tunelu běží sem
elfka a muž s kamenem,
vlk jednou hryz,
silmaril zmiz,
můj klient se hroučí na zem.

(B) Bolestí řve Carcharoth,
žrádlo nepřišlo mu vhod,
rozum pozbyl,
vždyť silmaril
žral by leda idiot.

(B) Když vlk zmizel do dáli,
dvojnožce jsme nabrali.
„Si račte přát?
Doriath?
Ten že bychom neznali?
Recitativ:
Ale prosím vás!“

(A) Létám, na krajinu hledím z výše,
létám, pozoruji skryté říše;
podívejte, támhle v stínu
spí údolí Gondolinu.
Přistáváme za hodinu,
Doriath blíží se.

(B) Hned jak letka přistane,
už se zase chystáme:
nový směr
i pasažér.
„Á, nemáš zač, Huane.“

(C) Let končí - let začíná,
pro nás je to rutina.
Orel stoupá
k nebesům,
létá.

Text: DB, Hudba: FD+E

Návrat do Menegrothu

A F C F C

Thingol: Tak, ta - dy je má - me, rok a půl, no, to je dost; my u - schnout mů - žem, za - tím pan - stvo

C7 F C F C

po le - sích se pro - chá - zí! Tak řek - ni ně - co! Tvá dce - ra a ne - zva - ný host - já o - stu - dou bych

C7 F **B** F C

nej - ra - dě - ji za - lez do mlá - zí! *Lúthien:* Že brá - nils nám, má vi - na ne - ní! Ne - máš kous - ka

F B F Gmi A - C7

po - cho - pe - ní. Do - spě - lá jsem, ne - vši - ml sis? - po - sled - ních pár ti - síc let... My čas jsme lé - pe

F C F Gmi A Gmi

vy - u - ži - li, do Ang - ban - du za - mí - ři - li, o - kla - ma - li stráž i slou - hy - pak sta - čil zjev a

A Dmi Gmi F C F **C** Dmi C B

hlas můj pou - hý a straš - li - vý Tem - ný pán o ka - mí - nek byl o - brán. *Beren:* Je to tak, ó krá - li,

C Dmi C B C Dmi C B

do - šli jsme až k je - ho trů - nu! O - na tan - čí - la, já se v tem - ném stí - nu skryl... Vl - ku tvá - ři v tvář já

C Dmi C B C Dmi **D** Dmi

a - ni o krok ne - u - stou - pil, ru - ka má ny - ní... *ehm...* svi - rá sil - ma - ril. *Melian:* Hr - din - ský čin, hle, byl

B C B Ami Dmi B

vy - ko - nán, ob - div si za - slou - zí spíš, i od - mě - ny cíl: já ru - ku dce - ry své do

C Ami Dmi B C B Ami

je - ho rá - da dám. Ten pří - běh na - vě - ky bu - de znít, s tím ne - sve - dem, krá - li, už nic, když dí - tě se

Dmi B C B Ami Dmi

chys - tá nás v le - gen - du pro - mě - nit, ne - zbý - vá, dra - hý můj, než s do - bou jít.

(A) *Thingol*: Tak, tady je máme,
rok a půl, no, to je dost;
my uschnout můžem, zatím panstvo
po lesích se prochází!
Tak řekni něco!
Tvá dcera a nezvaný host –
já ostudou bych nejraději
zalez do mlází!

Recitativ:

Lúthien: Ale tatínku. . .

(A) Ty mlč! Nevidíš vlas můj
ubohý šedivý?
Já v Doriathu každý strom i kámen obrátil
a v Nargothrondu žebal – ten
Orodreth bláznivý
mě za fusekli tahal celou dobu,
kéž by ho drak zadával!

(B) *Lúthien*: Že bránils nám, má vina není!
Nemáš kouska pochopení.
Dospělá jsem, nevšiml sis? –
posledních pár tisíc let. . .
My čas jsme lépe využili,
do Angbandu zamířili,
oklamali stráž i slouhy –
pak stačil zjev a hlas můj pouhý
a strašlivý Temný pán
o kamínek byl obrán.

(C) *Beren*: Je to tak, ó králi, došli jsme až k jeho trůnu!
Ona tančila, já se v temném stínu skryl. . .
Vlku tváří v tvář já ani o krok neustoupil,
ruka má nyní. . . ehm. . . svírá silmaril.

Recitativ:

Thingol: „Svírá silmaril?“

Lúthien: „On ho sežral, tatínku.“

Thingol: „Sežral? Von?“

Lúthien: „Ale ne Beren! Ten vlk přece!“

Thingol: „A toho vlka si jako mám jít ulovit sám?!“

(*na Melian*) „Co mám s nimi udělat?“

(D) *Melian*: Hrdinský čin, hle, byl vykonán,

Thingol: Ani bych neřekl!

Melian: obdiv si zaslouží spíš, i odměny cíl:
já ruku dcery své do jeho ráda dám.

Thingol: No moment!

Melian: Ten příběh navěky bude znít,
s tím nesvedem, králi, už nic,
když dítě se chystá nás v legendu proměnit,
nezbývá, drahý můj, než s dobou jít.

Recitativ:

Thingol: „Chystejte svatbu!“

Svatební píseň

A1 G C Ami

flétny

sbor: Dnes vzý - vám Va - lar pís - ní svou, ať shléd - nou na ten

E G D7 G C G D7 G

pár, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - vě štěs - tí jim dá.

Beren a Lúthien: Dnes

A2 C Ami

vzý - vám Va - - lar pís - - ní svou, ať shléd - nou na nás

E G D7 G Ami G D7

dva, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - vě štěs - tí nám

G **B** C E7 Ami E7 Ami H7

dá.

Lúthien: Smím to - - bě, pa - ne, ru - ku dát.

Beren a sbor: Smím te - be, pa - - ní, svo - jí zvat. Je mi - nu - los - tí

flétny

E G D7 G C G D7

Lúthien a Beren: Teď lás - ku smí - me pro - ží - vat, svým dě - tem jed - nou ji
 žal. *sbor:* Teď lás - ku smí - te pro - ží - vat, svým dě - tem jed - nou ji

G Cmi G Emi Hmi Ami

dát. *první opakování Beren, druhé Lúthien:* Tvá ces - ta mou se
 dát. Lás - - ky po - žeh - ná - - ní! m - - -

E D7 G

stá - vá, o - sud je - di - ný dán. Lás - ky dán dar. 3
 m - - - m - - - m - - - Lás - ky dán dar. 3

(A1) *Sbor*: Dnes vzývám Valar písni svou,
ať shlédnou na ten pár,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí jim dá.

(A2) *Beren a Lúthien*: Dnes vzývám Valar písni svou,
ať shlédnou na nás dva,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí nám dá.

(B) *Beren a sbor*: Smím tebe, paní, svojí zvat.
Lúthien: Smím tobě, pane, ruku dát.
Beren a sbor: Je minulostí žal.
Všichni: Teď lásku smíme / smíte prožívat,
svým dětem jednou ji dát.

(C) *Sbor*: Lásky požehnání!
Beren: Tvá cesta mou se stává,
osud jediný dán.

(C) *Sbor*: Lásky požehnání!
Lúthien: Tvá cesta mou se stává,
osud jediný dán.
Všichni: Lásky dán dar.

Text: JP, Hudba: Giuseppe Verdi

Hon na Vlka

Hmi A Hmi Hmi A Hmi A

předehra

sbor 1: Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či -

Ref 1: sbor 2: Vlk blí - ží se k Do-ri - a-thu.

Hmi A Hmi A Hmi

lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Huan: Va ú.
Carcharoth: Va - ú.

Vl-ku, jdeš si pro od-pla-tu?

Huan: Va ú.
Carcharoth: Va - ú.

A A F#mi Hmi A F#mi Hmi A F#mi

Carcharoth: O - heň vnitř-nos-ti spa-lu - je mi, ží - zeň straš-li - vou mám. Ko - řist!

Hmi A F#mi Hmi B Hmi Emi A Hmi

Sil-ma-ril je jen můj, Ká-men živ ne-vy-dám. Huan: O - heň! Ne-doč-ka-vost mě že-ne,

Emi A Hmi Emi A Hmi Emi

Vl - ka teď vy - pu - dím. Ží - zeň spra - ve - dl - nos - ti zti - ším, Ká - men

A Hmi C1 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

o - svo-bo-dím. Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu!
Carcharoth: Mel - kor mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Vl - ku, už smrt ti o - hon hry - že!
Carcharoth: Psis - ko, rad - ši se vzdej!

C2 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu! Man - wě mi po - má - hej!

Carcharoth: Mel - kor ať dá mi v bo - ji sí - lu! Mel - kor mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Vl - ku, už smrt ti o - hon hry - že! Vl - ku, rad - ši se vzdej!

Psis - ko, už smrt ti o - hon hry - že! Psis - ko, rad - ši se vzdej!

Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

mezihra

Emi A Hmi Emi A Hmi

Hmi A Hmi A Hmi

sbor 1: Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Ref 2: *sbor 2:* Hu-an v před-smr-tel-né kře-čí, *Huan:* Va - ú,

A Hmi A Hmi

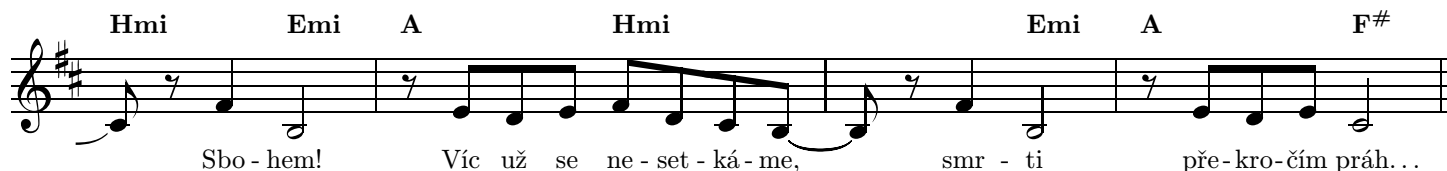
Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

sbor 2: na-po-sled dí lid-skou ře-čí: *Huan:* Va - ú.

D Hmi Emi A Hmi Emi A F#

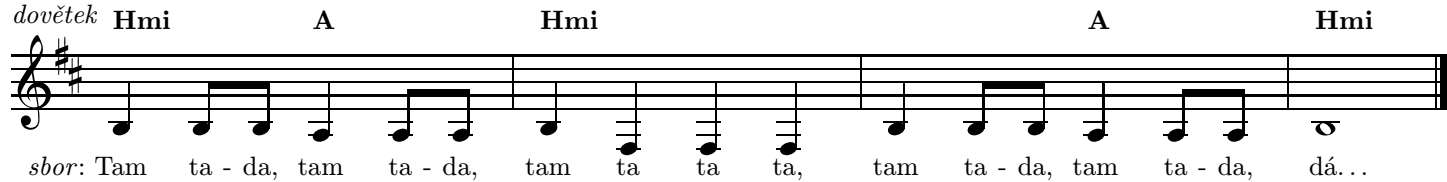
Huan: Po - hled! Vlk v pra-chu mr - tev le - ží, Ká - men máš na do-sah.

Hmi Emi A Hmi Emi A F#

Sbo - hem! Víc už se ne - set - ká - me, smr - ti pře - kro - čím práh. . .

dovětek Hmi A Hmi A Hmi

sbor: Tam ta - da, tam ta - da, tam ta ta ta, tam ta - da, tam ta - da, dá. . .

Předehra

Ref 1:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: Vlk blíží se k Doriathu.

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Carcharoth: Vaú.

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: Vlku, jdeš si pro odplatu?

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Carcharoth: Vaú.

(A) Carcharoth: Oheň vnitřnosti spaluje mi,
žízeň strašlivou mám.

Kořist! Silmaril je jen můj,

Kámen živ nevydám.

Ref 1:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: K Esgalduině uhmul z trasy,

Sbor 1: Ještě ... / Carcharoth: vaú,

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: vodou z řeky žízeň hasí.

Sbor 1: Ještě ... / Huan: Vaú.

(B) Huan: Oheň! Nedočkavost mě žene,

Vlka teď vypudím.

Žízeň spravedlnosti ztiším,

Kámen osvobodím.

Ref 1:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: Je Carcharoth, skrytý v křoví,

Sbor 1: Ještě ... / Huan: vaú,

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: lovec nebo kořist, kdo ví?

Sbor 1: Ještě ... / Carcharoth: Vaú.

(A) Carcharoth: Králi Thingole, smrt ti nesu,
tvou krev rád ochutnám.

Člověk mě kopím nezastaví,

o smrt sis řekl sám.

Ref 1:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: Lítá stvůra zaútočí,

Sbor 1: Ještě ... / Carcharoth: vaú,

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: Beren do cesty jí vkročí.

Sbor 1: Ještě ... / Huan: Vaú.

(B) Huan: Zrada! Vlk v mlázi ukrýval se,

Beren, přítel a pán

raněn! Vlk v hrud' mu zařal drápy,

netvor buď potrestán!

Ref 1:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: Vřavou boje pukly skály,

Sbor 1: Ještě ... / Huan: vaú,

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: jak se šelmy na smrt rvaly.

Sbor 1: Ještě ... / Huan a Carcharoth: Vaú.

(C1) Huan: Valar, dejte mi v boji sílu!

Carcharoth: Melkor mi pomáhej!

Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!

Carcharoth: Psisko, radši se vzdej!

(C2) Carcharoth: Melkor ať dá mi v boji sílu /

Huan: Valar, dejte mi v boji sílu!

Carcharoth: Melkor mi pomáhej! / Huan: Manwë mi pomáhej!

Carcharoth: Psisko, už smrt ti ohon hryže! /

Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!

Carcharoth: Psisko, radši se vzdej! /

Huan: Vlku, radši se vzdej!

Mezihra

Ref 2:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. /

Sbor 2: Huan v předsmrtné křeči,

Sbor 1: Ještě ... / Huan: vaú,

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: naposled dí lidskou řečí:

Sbor 1: Ještě ... / Huan: Vaú.

(D) Huan: Pohled! Vlk v prachu mrtev leží,

Kámen máš na dosah.

Sbohem! Víc už se nesetkáme,

smrti překročím práh. . .

Ref 2:

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: Doriathští po tom boji

Sbor 1: Ještě ...

Sbor 1: Ještě to neskončilo. / Sbor 2: svědkem byli smrti trojí.

Sbor 1: Ještě ...

(D) Sbor: Teřich už Vlku párou, Beren
v ruce má silmaril.

Beren: Králi! Cos chtěl, to vykonal jsem,

osud se naplnil.

Dovětek:

Sbor: Tam tada, tam tada, tam ta ta ta,

tam tada, tam tada, dá. . .

Čekání

Emi A Emi Hmi Emi

Lúthien: Těž-ká je ho-di-na sa-mo-ty če-ká-ní, sou-mrak se sná-ší a

Hmi C Hmi C

v srd-ci mám stín. V tom ti-chu tu-še-ný krok sud-by do-há-ní Be-re-na, Do-ri-ath

Hmi Emi B A Emi Hmi

a mne s ním. *Lúthien*: Krát-ký byl čas, jenž nám byl vy-mě-řen, krat-ší dál bu-de,

G F#mi G A

dob-ře to vím. Ach, mat-ko má, pro ten ú-kol ne-šťast-ný ja-ra dech, slun-ce svít

Hmi C A Emi A

víc ne-spat-řím! *Melian*: Sil-ma-ril nád-her-ný, vý-kup či pro-kle-tí, do-sta-ne o-tec tvůj,

Emi G F#mi G A Hmi

až při-jde čas. Sud-bou ob-těž-kán dvo-jí, při-ná-ší bo-lest a svár, i na-dě-je hlas.

mezihra A Emi D Emi

Ami Hmi Ami Hmi

A Emi Hmi Emi Hmi

Lúthien: Těž-ká je ho-di-na sa-mo-ty poz-ná-ní, sou-mrak se sná-ší a v du-ši mám stín.

C Hmi C Hmi Emi

Krok sud-by o-zvě-nou v srd-ci mi vy-zvá-ní, za-hu-bil Be-re-na a mne s ním.

Lament Lúthien

A *capo 2* Hmi F#mi Hmi Emi F# Hmi F# Ami Emi Ami Dmi E

Do sí - ní če - ká - ní při - chá - zím, pro - sit a dou - fat snad smím?

Hmi F#mi Hmi Emi Emi F# F# 7B G
Ami Emi Ami Dmi E E7 F

U - bo - hý Be - ren, lás - ka má, du - ši mou za - hu - bil stín. Á. Ná - mo, moc - ný

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

náš, zou - fal - stvím zmí - ta - ná já ze - mře - la jsem s ním. Mi - lo - vat bo -

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

lí i v sí - ních če - ká - ní! Ne - na - lez - nu klid. Ne - měl o - de -

F# G Hmi G F# Hmi
E F Ami F E Ami

jít! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, vždyť tou - hu a vá - šeň znáš, nech mě s ním být

F# Hmi F# G F# Hmi
E Ami E F E Ami

dál. Ty, kdos mu ži - vot vzal, vrať jej, moc tě pro - sím! Za je - den ži - vot

F# Hmi A Hmi F#mi Hmi Emi
E Ami Ami Emi Ami Dmi

s ním všech - no dám. Vím, kaž - dý bo - lest za - kou - ší, však bo - lest El - dar je

F# Hmi F#mi Hmi Emi F# F#7
E Ami Emi Ami Dmi E E7

zlá. Proč mi - lo - vat člo - vě - ka smí, když jim člo - věk u - mí - rá? A

B G Hmi G F# Hmi
F Ami F E Ami

Be - ren sám ze - mřel hr - din - ně, však pří - liš ná - hle a dřív, než stih - li jsme si vše

F# E Hmi Ami F# E G F F# E Hmi Ami

řít. Ó, kéž by byl zas živ! V sí-ních če - ká - ní ne - na - lez - nu

F# E Hmi Ami F# E C G F Hmi Ami

klid. Mi - lo - vat bo - lí! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, když

G F F# E Hmi Ami F# E Hmi Ami F# E

to - lik řá - du dbáš, ne - mů - že - li zpět on, pak mně u - mož - ni skon. S ním

G F Hmi Ami F# E dohra Hmi Ami A G

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

G F F#mi Emi G A Hmi Ami A G F F#mi Emi G A

Hmi Ami A G G F#mi Emi G A Hmi Ami

A G G F#mi Emi G A Hmi Ami

A G G F#mi Emi G A Hmi Ami

Rozhodnutí

prolog
trans -4

Sly-šel jsi la-ment to-ho dí - tě-te? Jak se mám ne-po-hnout? Jak se mám

G H A Cmi Emi Gmi Hmi Cmi Emi

roz-hod-nout? Smrt, to je dar, kte-rý se ne-od-ní - má. Žal, to je cit, jenž Va-lu

G H Cmi Emi Gmi Hmi Cmi Emi

ne-do-jí - má. Já jsem je-nom ten, kte-rý du-še při-jí - má. Proč te-dy ny-ní je - jí

Gmi Hmi D F# B Cmi Emi D F# Cmi Emi

smu-tek vní - mám? Jen Je - di - ný smí roz-hod-nout, zda mož-nost vol-by tu
Je - di - ný, teď roz-hod-ni, zda mož-nost vol-by tu

D F# Gmi Hmi D F# Gmi Hmi 1. D F# 2. D F#

je, zda vol - ba bu - de svo-bod-nou a lás - ka zda o - ži - je. Tak
je, zda elf a člo - věk jsou hod-ni své lás - ky a na - dě - je?

mezihra/dohra 8va

8va

8va

Prolog (Mandos + šepot):
Slyšel jsi lament toho dítěte?
Jak se mám nepohnout?
Jak se mám rozhodnout?

(A) *Mandos:* Smrt, to je dar, který se neodnímá.
Žal, to je cit, jenž Valu nedojímá.
Já jsem jenom ten, který duše přijímá.
Proč tedy nyní její smutek vnímám?

(B) *Mandos:* Jen Jediný smí rozhodnout,
zda možnost volby tu je,
zda volba bude svobodnou
a láska zda ožije.

(B) *Sbor Valar:* Tak, Jediný, teď rozhodni,
zda možnost volby tu je,
zda elf a člověk jsou hodni
své lásky a naděje?

Mezihra (Eru promlouvá)

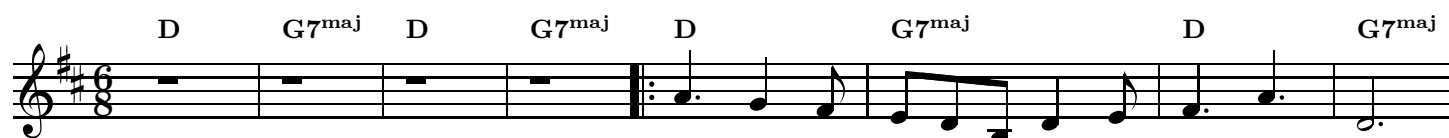
(A) *Mandos:* Slyš tedy vůli Eru Jediného:
Rozhodni teď o sudbě své i jeho.
Věčnost a blaženost elfů nebo
s ním prožít jeden krátký lidský život?

(B) *Lúthien:* Já dobře vím, co zvolit mám.
Vždyť možnost je jediná.
Za jeden život všechno dám.
A cena je laciná!

(B) *Lúthien:* Jak mohla bych žít blažená
bez lásky duše mojí?
Jak snadno volím Berena!
A smrti se nebojím!

Dohra (Eru promlouvá a činí)

Rozloučení (Namárië)

Dál, až za hra - ni - ce svě - ta ve - de nás

ces - ta, ta, kte - rá na li - di če - ká, když při - jde čas, věč - ná bla - že - nost

Zá - pad - ní ří - še ať se roz - ply - ne v dým, ten, kdo lás - ku zná, ten dob - ře ví, že

pů - jdu s ním.

na - vě - ky na - má - ri - ě, na - má - ri - ě.

Dál, až za hranice světa
vede nás
cesta, ta, která na lidi čeká,
když přijde čas,
věčná blaženost Západní říše
ať se rozplyne v dým,
ten, kdo lásku zná, ten dobře ví, že
půjdu s ním.

Dál bez nás léta a věky
poběží,
ptám se, na věcech, jimiž jsme žili,
zda záleží,
naš syn ponese dědictví dále
a děti jeho dětí,
odkaz zůstane, přestože duše
odletí.

Dál, dál než kdokoli tuší,
vede nás
touha vzájemně spojených duší,
zní lásky hlas,
krátký okamžik čeká nás, než smrt
svou tvář odkryje,
pak jen vzpomínka zůstane s vámi,
navěky namárië, namárië.

Text: JŽ, Hudba: E+FD

Obsah

Dívčí příběh	1
Tarn Aeluin	3
Setkání Berena a Lúthien	4
Klenot za klenot	5
Kdopak to přichází?	6
Sauronův výslech	8
Souboj Saurona s Finrodem	9
Finrodova smrt	12
Valacirca	13
Útěk z Hírilornu	14
Tol Sirion	15
Podvojná píseň	18
Hod' mi klacík!	20
Thuringwethil	22
Ukolébavka pro Morgotha	23
Carcharoth	25
Létám	26
Návrat do Menegrothu	27
Svatební píseň	29
Hon na Vlka	32
Čekání	35
Lament Lúthien	36
Rozhodnutí	38
Rozloučení (Namárië)	40